

Prologus

Irra initium summi

le Raymundi de summa. Quidam scientia et doctrinam sacra scriptura trascendit. rex predicat. et ad celestevitatem imitat. 2

Sed tangitur cum dicitur verum predicat. Tercium tangitur cum dicitur ad celeste patria imitat. Non licet illa tria iam dicta sed sunt nota et manifesta. non possunt probari auctoritatibus rationib[us]. Primum videlicet sacra scriptura excellit et trascendit oes alias scientias. probat sic. Quia illa scientia est nobilior alijs scientiarum et doctrinam quae est nobilior et dilectionis objecto: sed sacra scriptura est huiusmodi. ergo secundum. Major rationis patet per ipsum primo de anima ubi dicitur quod scientia est nobilior alia eo quod est de nobiliore objecto. Sed minor rationis probatur quia objectum sacre scripture est ipse deus. et nihil est excellentius deo. ut dicitur. Inestimabile in physico meta philosophice. ubi dicitur. Deus est optimus eorum que in natura sunt. ¶ Sed probatur hoc idem sic. illa scientia trascendit oes alias scientias cum auctoritas transcendens est humani intellectum sed auctoritas sacra scripture est huiusmodi. ergo secundum. Major illius rationis patet. quia trascendit humani intellectum ipsum et commentator scimus metaphysicis loquens de rebus immateriis rationib[us] ratiocinationis. Comprensio veritatis est nobis impossibilis in multis rebus. Sed minor rationis patet per auctoritatem beati Augustini super Genesim ubi dicitur. Major est sacre scripture auctoritas. quam totius humani generis intellectus explicuitas. ¶ Tercio probatur hoc idem sic. Illa scientia est dignior et excellentior alijs que magis desideratur est dulcior in intellectu. sed sacra scripture est huiusmodi. ergo secundum. Major rationis est nota. eo quod obiectus appetitus est bonum. ut habetur primo physicorum et quanto aliquid magis desideratur tanto magis est bonum vel appetit bonum: id in quantum aliquid maxime desideratur in tantu maxime est bonum per regulam topicalem scimus topicorum. Sicut se haec simile ad simile vel alias similares ad similes. sic se haec maxime ad maximorum et minime ad minimorum. Sed minor probatur Augustinum in libro primo de animalibus ubi dicitur. de quanto aliquid sentitur dulcissime de tanto audiatur sumisse cum maiori desiderio. sed nihil magis mentem ab amore mundi separat. nihil caderet magis corroborat. nihil certa tantu[m] hoies ad dilectionem dei excitate ad opus celeste adiuuat quam studium sacre scripture. Et excellit omnia alias.

¶ Secunda conclusio prefatae propositio videlicet quod sacra scripture predicit verum. probatur sic. Illa scientia predicit verum in qua nihil docet nisi veritas. Et sacra scripture nihil docetur nisi veritas. ergo secundum. Major patet ex terminis. Sed minor probatur Augustinum primo de anima ubi dicitur. quicquid docetur in sacra scripture est nisi veritas. quicquid precipit enim bonitas. et quod

Sacra scripture.

Sacra scripture
excellit et alias
scientias.

gratia scientia
nobilitas alia

Dicitur auctoritas
nominis. Propterea p[ro]p[ter]ea

Accordatio p[ro]p[ter]ea
veritatis.

Gloria de est
victoriositas?

Dilectionis. appetiti
tis et voluntatis.

Sacra scripture
predicit verum.

LANDS-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUISSELDORF

Prologus

Scientia habet
duas rationes
accidentis suo.

Sacra scriptura indu-
rit nos ad celestem
patrem.

Qualitas, affectus
et communio
aggregationis
adfectus
et causa secunda
causa et dicitur
sapientia.

Opposita in qua.
ibidem magis illius
adfectus

Et sancti Augustini
de laude s. scriptura.

quibus permittitur est felicitas. Secundum illa secundum sic probatur. Illa scientia predicatorum cuiuslibet est ipsa vita. sed subiectum sacre scripture est homo. grec. Maior p. q. omnis scientia habet denotacionem a suo subiecto. ut per primo posterius. Sed minor p. q. Augustinum in libro Pallegatio dicente. Subiectum sacre scripture est deus. mo deus est ipsa vita. videlicet sine fallacia; bonitas sine malitia; felicitas sine miseria et tristitia.

Tercia conclusio que tracta est in psata; ppone. videlicet quod sacra scripture inducit nos ad celestem patriam. probatur sic. Illud inducit hominem ad celestem patrem cuius interior sine possesso reddit eum beatum. sed interior sine possessione sacre scripture reddit hominem beatum. grec. Consequentia tenet. Maior p. q. per Boetium etiam de solitudo ubi dicit. Beatus homo qui inuenit sapientiam. qui assuit et prudentia melior est acquisitionis eius negotiatione. illustratione aurum et argenti purissimi. fructus vero ei preiosior cunctis operibus et omnia alia opera non valeant huic comparari. Secundum probatur hoc ibidem Proverbiorum viii. sic. Illa scientia inducit nos ad celestem patrem in qua tangitur in speculo videtur bona nostra multa in quibus preciis et deficitus. Id sacra scripture est huiusmodi. grec. Maior patet. quia per bona nostra opera nostra appropinquamus celesti patrie. sed per mala opera elongamur ab ipsa. quia opposita iurta se posita magis eluculent. ut dicitur secundo elencorum. et primo Lopicorum. Sed minor patet per beatum Gregorium in secundo moralium ubi de Sacra scripture tangitur speculum mentis nostre opponit focus lis. ibi eterna scientia videatur. ibi enim fetida. i. mala nostra. prospicimus et bona veritas consideramus. Quare dicit sanctus Augustinus in homine quem fecit de laude sacre scripture cuiuslibet ordinatur ius canonicum. qui primum sic incipit. Hodie decet fratres charissimi sacras paginas laudare. et sibi dicere. rogo vos discite sacram scripturam et sepe legite eum que dulcior est melale. fortior vino. suauior oleo. sublimior auro. precipue enim deum inuocat diligentes inducit corda illuminat. fidem corroborat. linguam certificat. diabolum reicit. peccata spernit. animas frigidas lumine scientie calescit. tenebras ignorantie expellit. tristicias seculi extinguit. leticiam sancti spiritus accendit. somnolentos excitat. oculos increpat. quos obrem quod hanc diligenter legem ei diligenter adimplere curauerit in regno celorum maximus vocabatur. Qum ergo sit tanta dignitas et sacre scripture autoritas. audiens super ea est differendum.

Quartus secundum ex quo iste liber quem pre manibus habemus? summa Raymundi intitulatur. in quo tractat ius canonicum et ea que pertinent ad presbyterum. que omnia sacre scripture subiiciuntur. Haec agitur de missa et de septem sacramentis. ut plenarie videbitur in pcessu. Ergo ad quedam generaliter accedamus sine quibus prelibatis non possumus scire ea quae in istis libris traduntur. Primum quod requiriatur ad presbyterum est sciencia ut scilicet seipsum cognoscatur ut suos iudicatos debite valeat in bonis operibus informare et instruere. Quadruplex autem scientia est necessaria cui libet.

Obiectum secundum
liber
Quae scientia sunt
presbyteri nec canonica
N.B.

Prologus

3

sacerdoti. Prima est scientia grammaticalis ut verba sacre scripture possint bene intelligerentur in propriis sensibus palpares. Secunda scientia est musicalis quod illa est ei necessaria ad decantandum laudem dei. Tertia scientia est computationis ad distinctorem epum faciendam. Quarta scientia est ius canonizatum quia illa est ei necessaria ad fiducios benet rationabiliter regendos et ifor mandatos. Et hec quatuor habentur per beatum Augustinum civitate dei.

Erit conuenienter in his metris habentur. Clerici in ecclesia sibi quatuor esse tenenda. Grammatica. neuma. ius canonis atque galendas. Secundum quod requiriatur ad sacerdotem est obitua eloquentia. scilicet quod inter suos subditos valeat rite bene exprimeret declarare ea que in sacra scripture continentur. Ter cium principale quod omnia alia minus principalia ad se trahit est bona vita. scilicet quod fiducios pbeat bonum exemplum morum virtutum. Ut ita probet de auctoritate. ex parte eiusdem. quia pbeat debetiam suis fiducios etiam salutem. Unde secundum Augustinum via etiam salutis consistit in dei charitate. in proximi dilectione. in mandatorum dei executione. et in eradicacione correctione.

Sed propter librum quartum cause scientie huius libri. quod secundum philosophorum primo physicorum et primo posteriorum. Scire est rem per canum cognoscere. rectido. propterea quando tamen due sunt cause scientie huius libri. Prima est causa efficiens principale et est deus qui omnium est puctor. ut deus Iohannes omnia per ipsum facta sunt. Secunda causa efficiens minus principialis est Raymundus frater ordinis predicatorum. qui videns imperitorum clericorum paupertatem intentum quod non poterat eis libros emere in iure canonico in quo siudere poterat hoc summulata compilauit ut quodlibet breviibus continent plus quam omnibus sacerdotibus scire necessaria. Sed aliqui alii dicunt quod Raymundus haec summulata non fecit. sed fecit quodlibet magnam summulam placitam ex qua quidam versificator haec summulata extraxit volentes libri breviibus comprehendere ea que ibi ad longum continentur. qui propter arrogationem evitata. non solum sumere exprimere noluit. quod secundum Genesim secunda causa efficiente non est multum curandum. ergo hic non est aliquid difficultas vel mentio facienda secunda causa efficiente. Secunda causa finalis dicitur et est duplex. scilicet finis intrat finis extra. Finis intra est cognitionis septem sacramentorum. Finis extra est ipse deus omnipotens et glorusus ad quem omnes aliae scientie ordinantur. Sed improprie potest assignari causa formalis. que etiam est duplex. scilicet forma tractatus. et forma tractabili. Forma tractatus consistit in divisione. Sed forma tractabili consistit in modo agendi qui in hoc libro est quod duplex. scilicet diffinitius. divisiuus. demonstrativus. et exppositivus. Sed causa materialis improprie loquendo est libricum huius libri. quod est ius canonicum a doctoribus et sanctis patribus institutum. de quo amplius postea patebit. Tercio prelibatur titulus. Unde primo iste liber sic intitulatur. Incipit summa Raymundi. Ut summa dicitur omnis liber qui extractus est de alio libro. ut summa dictandi que extracta est a magnis libris rhetoricalis scientie. sic simil modo dicitur de ista summa Raymundi. quia raymundus in alio opere posuit magnum et longum processum placitum a quo iste liber est extractus. Alter etiam iste liber intitulatur secundum aliquos. scilicet summa pauperum. quia pauperes clericorum valetib[us] libris magnis compare et pliost decretalibus et huius

N.B. fabr. 3
b. secundum reg. 3
Eloge ant. 3
N.D. adprob.
tertium reg. 3
N.D. bona vita.
Dicitur ab aliis. 3
Cochi et. 3
cons. 3
3

Quatuor sunt causae
huius libri.

Titulus huius
libri.

Prologus

modi. debent emere p̄sente libet eum studere cum diligentia. t.c.
¶ Postq̄ dictū est de quibusdā generalib⁹ que debitus ordo procedēdi
in libris exigit. scz themate. causis et titulo. Nunc p̄n ppter maiorez eui
dentiam et declaratōem infra scriptos aliqua sunt prenotanda. Unde exq̄
p̄sens liber est de sacramentis: ergo aliqua de sacramentis in generalibus
dendat p̄mittenda sunt. Et primo quid sit sacramentū. Hoc de diuisi
one sacramenti. Tercio accedēdū est specialiter ad ipa sacramenta et
deovo quoqz determinare per se. Quarto dōm est de ornamenti sacer
dotum mistice exponendis. ¶ Quantu ergo ad primū respondeatur q̄
sac̄m per m̄gr̄m quarto sentētiarum sic diffinitur. Sac̄m est visibilis
forma inuisibilis gratie anime collata. quia in omnibus sacramentis or
ma dumtaxat est visibilis. vt in sac̄o baptisimi forma aque solūm ē vis
ibilis. sed gratia illius sacramenti est inuisibilis. videlz absolutio pecca
tū. Simili modo dici potest de sacramēto eucharistie. Nam ibi soluzi
bemus formam panis. sed gratia illius sac̄i inuisibilis est. scz ipē dñs no
str̄ Iesu ch̄istus: qui sua gratia reficit animam purgat et letificat. ¶ Dō
etiam sacramētū a solo deo gloriole institutum est. quia sac̄m est su
gnū rei sacre. sed signum ab homine positum ē falsibile. sed sacramen
ta debent esse firma et infallibilia. ergo sacramenta a solo dōno dō sunt in
stituta: Et dicitur fac̄m quasi sacra mente. vel sanctificans animam
vel quasi signum sacre rei. et sic manifeste patet diffinirio sac̄i. ¶ Quā
cum ad secūdū scz diuīstōne sacramēti respondeat q̄ septē sunt sac̄a
videlz. ordo. matrimonij. baptisinius. confirmatio ynicie. eucharistia. et cō
fessio. vnde sunt tales ynius. Ordinat. adiungit. baptizat. crismat. evngit
Peccatum plangit. et in altari sacra tangit. Et istis septem fac̄tis assimi
lantur septem virtutes. quarum tres sunt theologice. et quattuor politi
ce sive formales. Tres virtutes theologice sunt fides. spes. et charitas. Unde
sacramento baptisimi coaptatur fides. quia in baptismo excitatur fides
christi. Sed sacramento confirmationis coaptatur spes. quia ibi spes ro
boratur in futuro. Sed sacramento eucharistie coaptat charitas. q̄ eu
charistia est signum maxime charitatis evnionis inter deum gloriosum ec
clesiam et sanctā fidem catholica. Sed quattuor virtutes politice sive for
males sunt prudentia. temeraria. fortitudo. et iusticia. Et quatuor virtutes
coaptantur quattuor sacramentis poictis. Nam sacramēto ordinis coa
ptatur prudentia. quia illi q̄ debent ordinari ad aliquos ordines tenent
esse prudētes. Et sac̄o matrimonij coaptatur temeraria. quia ut d̄t Ap̄lūs
cūlibet licet accipere p̄piam uxori ppter fornicatiōem euitandam.
Et sacramēto extreme yncutionis coaptatur fortitudo. quia per sacra
ynciōem infirmi fortificant et roborantur. Sed sacramento penitentie
coaptatur iusticia. quia iustum est ut quicunq̄ peccata cōmiserit q̄ ille
debite peniteat. Item ab uertēdū est q̄ inter septē sac̄a quinq̄ sunt
necessaria et generalia. duo tñ voluntariae et particularia. Primum sac̄m
necessarium generale est baptisimus. per quod tanquam per portavni
tatem eccl̄ie intramus. et ideo baptisimus dicitur sacramētū intranti
um. Secundū est confirmationis. que fit per impositionem man⁹ in qua
batur gratia ad resistēbūm hosti scilz diabolo. quare illud sac̄m dicitur

Sacramētū q̄ dicitur.
Sacramētū à solo
deo institutum.

Difusio sacramētū
num.

Septem sacramētū
atq̄ in uerbi scripto
virtutes.

Inter septē sac̄a
menta quinque necesse
sunt & q̄ generale
duo particularia &
voluntaria.

Prologus

4
pugnatum. quod necessarium est magis viuis q̄ mortuis. Ideo stultissimez insipienter agunt homines quivisq; ad t̄ps mortis expectat an tez̄ confirmant. Terciu sacrum necessarium est sacramentū cabenciu in pugna. videlz sacramentum penitentie. Nam sicut corpus in pugnulis nerantium curatur medicina. sic anima peccatrixi sacramento penitentie curatur. Sed quartum est sacrum p̄ficiendum videlz eucharistia. qd interpretatur quasi bona gratia. Sed quintum sacramentum necessarium est discedentium a vita ista et morientium. sc̄ sacra vntio infirmorum hec enim quinq; pretacta sacramenta sunt omib; christifidelib; ad salutem necessaria. Duo aut sunt sacramenta preter predicta. videlicet. ordo coniugium. que dicuntur sacramenta particularia et voluntaria quia nemo absq; consensu iudicio romane ecclesie est cogendus come pellendus ab ea. quia sunt sibi proprii arbitrio vniuersiisq;.

Ex istis ylterius est sciendum q̄ inter ista p̄dicta septem sacramenta ecclasiastica aliqua sunt reiterabilia et aliqua sunt non reiterabilia. Sacramenta reiterabilia sunt. sicut penitentia. que reiterari debet dummodo reiteratur peccatum. Etiam sacramentū eucharistie reiteratur. quia quis libet bonus et denotus christianus potest ad minus si confessus et contritus fuerit semel in anno sumere corpus dñi iesu christi vñ omidie dñico. Et confessio reiteratur. quia homo potest continue confiteri quādo sc̄ nos uerit se oppressum peccatis. Similiter etiam iterari potest sacram̄ matrimoni. vt latius patet in sequentibus. Sed sacra irreiterabilia s̄t bas p̄simus. confirmatio. et ordo. quia nullus debet bis baptizari. ordinari. vel confirmari. Unde aliquo casu continget q̄ alijs postposita christiana religione heresim inciderit. et postea heresi postposita fidem p̄tinaz intraret. vel si mox eretur reuigeret non cēt talis rebaptizādus nec reordinandus. Extrō huius est. qui ait dicit magister sententiaz libro q̄rto distinctione. vii. q̄ per illa tria predicta sacramenta im̄p̄m̄ ipia caro ceter indebilis. quare non reiteratur. **Q**uātum ad tertium articulum respondetur q̄ ex quo sacramenta specialiter persaguntur in missa tūt p̄mo videamus de corpore dñi Iesu christi. Namvt dicit Alexander n̄ hil in sacramento maius esse potest q̄ corpus sanguis Iesu ch̄ri. nec ali qua oblatio potest esse dignior. maior. et melior. quare debem⁹ eū p̄cipue venerari. quia omnia alia sacramenta dependēt ab ipso. Onde dicit Richardus q̄ illud sacramētū omib; alijs sacramenta est efficiens. et ab isto sacramēto omnia alia sacramenta dependent. q̄ ordo sit in missa quando aliquis ordinatur similiter quando consecratur baptism⁹ et sit in missa et sic de alijs sacramentis. ita q̄ omnia sunt in missa. ergo de illo sacramento debemus principaliter scire q̄ hoc est p̄figuratum in veteri lege multipliciter. Primo p̄figuratum est quādo melchizedech sacerdos summus obtulit panem et vīnum. Secundo p̄figuratum fuit hoc sacramentum quando filii israel mactabant agnum paschalem. Tercio p̄figuratum fuit quando filii israel pluebat manna de celo. Quarto in virga ionate. Quinto p̄ Ezechiele. Primo dē q̄ h̄ sacram̄ est p̄figuratum p̄ melchizedech q̄ obtulit panē et vīnum. vbi exp̄mit sensus sacramti. q̄ d̄ in decreto. nullum dubium est quin sibi panis etiniyerum corpus christi e

Inter septem
Sacramenta q̄dā
sunt reiterabilia.
Tamen non.

De magnitudine
eucharistie.

De Figuris
eucharistie.

Prologus

sanguis continetur vnde p̄figuratum est p̄ panē et vinum ad refectionē quia ibi sumitur corpus christi s̄b specie panis sanguis christi s̄b sp̄e vis m. ḡ bene p̄figuratum est. q̄ sicut panis etiū sanguis ihu christi sunt nutrimenta corporis humani. sic etiam corpus et sanguis ihu christi sunt nutrimenta anime. Nam panis cor hominis conformat. sanguis cor hominis letificat. Per que datur intelligi q̄ sicut panis etiū sanguis est nutrimenta et refectiones corporis humani. ita corpus christi sanguis est nutrimenta et refectiones anime. Unde dicitur. Propter eorum nono. Venite comedite panem meum. Sed illud sacramentum p̄figuratum fuit in eius agni paschalis. ut h̄c Exod. xii. Et rō est. q̄ in eius agni paschalis fuit institutum q̄ iudei illum comedebat accinctis renibus. calciatis pedibus. baculos h̄ntes in māib⁹. cum lactucis et ceteris festinat comedendo. Sic parvissim iter est d̄ sacramēto eucharistie quod nos suscipere debem⁹ tanq̄ agnū in paschalem. Nā ad ipsum accedēdū est accinctis renibus. H̄ est p̄ puritatem mentis. Unde dicitur in Euangeliō. Luce duodecio Sunt lumbi vestri precincti. id est renes. Sed per secundū videlicet (calcias pedibus) d̄signatur duotionis affectus et desiderium. Unde in Quātie. septimo capitulo dicitur. q̄ pulchra es in calciamētis tuis filia hierusalē. Sed per tertium videlicet (baculos in māib⁹ h̄ntes) intelligitur passio nō memoria domini nostri ihu christi. Unde in Genesi dicitur. In baclo meo iordanē trāstui. Sed per quartum videlicet (lactutis aggressibus comedendo. amaritudo correctionis d̄signatur). Unde Psalmista. Q̄ iba uit eos in bane lachrymarum. Et per quintum videlicet q̄ comedebant festinatē promptitudine bone voluntatis et virtute opationis intelligitur. Unde in puerib⁹ dicitur. Vidi hominem velocem in opibus suis corā regib⁹ stare. Sed rō est. nam eius agni paschalis fuit institutus propter refectionem israeliticorum quādo fuerunt redempti a captiuitate pharaonis. prexerunt per mare rubrum. et sic ad reuerētiā h̄iū trāstūtū celebauerunt pascha. quia pascha grece idem est quod trāstūtū latine. ita etiā nos per agnum ab infernali captiuitate liberati sumus. Iohannes primo Ecce agnus dei. Quia sicut agnus est mundus et purus. sic corp⁹ dñi nostri ihu christi dñm est et purum. q̄re merito per agnum fuit figuratus. Tercio rō est. quia sicut agnus edebatur ab hebreis quādo trāstierūt per mare rubrum. ita chāritas verum agnum instituit et comedit quādo exiuit d̄ hoc mundo ad prem̄. Tercio fuit figuratum per manā quo plus ebāt d̄ celo de quo dicit scriptura panē celi p̄stitisti eis. Dad portq̄ abierunt mare rubrum siccis pedibus et pharo cum omnib⁹ suis eq̄z currib⁹ fuit s̄bmersus tūcīst̄ pluebat manā d̄ celo. et sic mare rubrum filij i rō trāscerit siccis pedib⁹ sic nos q̄sum s̄bmersi ḡ baptismum tunc suscipimus corp⁹ christi. q̄ qui non est baptizat⁹ non sumet illud. Alio rō. q̄ sicut plus ebāt manā d̄ celo. ita corpus christi porrigit nobis s̄b sp̄e panis. vñ Exodo sum panis viuens qui d̄ celo descendit Ioh. vi. Alio rō est. q̄ sicut manā qđ pluebat d̄ celo hāuit suauē saporē et dulcē sic corp⁹ ch̄ri h̄oꝝ vt̄ter diskēdūt̄ aie. Alio rō. q̄ si illis q̄dūt̄ pluebat manna de celo. ita q̄ quislibet colligeret tantum quātūm sibi sufficeret p̄ diem. sic in christiātate quos libz die sacerdotes sumūt̄ corp⁹ christi ad nutrimentū aie cuiuslibz fidelis

Prologus

5

Alia similitudo. qd sicut pluebat eis manna d celo cū trahierunt p terras.
cū transitu fuit eis viaticum. ita corp^o christi est nobis viaticum ad terā p
missionis d hoc mundo ad regnū celestē vt possumus viriliter resistere ad
uersarijs nostri. ¶ Quarto. corp^o christi fuit figuratū in vga ionate mela-
lica. Et p hoc designat refectio huius sacris et deuota oblatio. iō figura
sanguinis christi est vnum ad designandum refectōem. vñ in Latic. ca^o.
pmo. Introduxit me rex in cellā suā. Quinto pfiguratū est p aquaz
nā aqua designat oblatōem. vñ Ezechiel. Vidi aquā egredietē. Et l^z p
ter has figuras alie in scripturā continent multe tamē hec nunc breuiū suffici-
ciūt p ginali introductione. ¶ Quartum ad quartū dī qd sacerdos volens
sacram celebrare pmō induit humerale sup caput suum ad denotādū dī
unitatē ecclī circūdā humanitatē. Sed albar cingul^o christi castitatem
et sue misericordiā demonstrat. Stola circa collum obedientiā christi
designat. Casula officiū diuinū cum castitate designat ecclī pagend^o. Sz
p maniculū in manu leua humilitas christi designat. Introit^o ppharū
exclamans ecclī christi aduentum designat. kyrieleson milēdām dī pfig-
gurat. Alio in excelsis cāticū angelicū in nativitatē designat. Sz ppla
Ioānis pīcatōem et magoy apparitōem designat. Graduale cum alle-
luia querisōne discipulox ad chrm designat. Euāgelium christi pīcatōez
demonstrat. Credo fidē christianā fidē b̄cat. Caput nudū sacerdoti. me/
ram veritatem christi demonstrat. Sed offertorium b̄cat qd sicut christ^o
se obtulit p nobis in ara crucis. itaz nos corp^o nostrum ad patiendū p
christo offeramus. et non solum corpus. sed animaz dī imagine insignis
ta offeramus in odorem suavitatis. quod b̄cat numim^o quez offerim^o qui
imagine est insignitus. que imago numimi imaginē noſtre aie ſt que dō
p omni sacrificio qd in hac vita offerere pōt maxime eſt acceptabilis. Si
lētiū post offertorium chri passionēt inde traditōem designat. Eleua-
tio crucis eleuatōem rep̄sentat. Silētiū post eleuatōem chri mortēt de
poſitōem chri a cruce designat. Percussio pectoris indulgetiāt dñi n̄i je
ſu chri clamor in cruce. clamāt̄. ely. t̄. Pat̄ gaudiuū relurēctōe p
nūnciat. Qd omunioz solatōem discipulox dī relurēctōe designat. Ros-
nes vltimē designat orōnes chri in frā p nobis facce. Itē misa eſt. benes-
dictōem in die iudicii prefigurat. videl^z. Venite benedicti in regnū pa-
tr̄mei. Matthei. xxv.

¶ Qd septem sunt sacramenta in nūero. qd expes-
ditis pōr^o generalib^o nūc ad qdā questiones gna-
les ab dubiis generalia intentio nostra est vertenda
Et quia hic determinatur de sacramentis. ideoqz questio pīdicta puenī
ter hic eſt mouenda. ¶ Et vide pīmo qd non. quia tot sunt sacramenta
quot sunt vasa gracie iſceptuia. Ivas iſceptuum gracie ē tm vnum Sz
erit tm vnum fac̄m. Maior patet per mḡm sententiārum. Minor patet
qd sola eucharistia eſt vasa gracie. cū ipsa includit totum chrm doctorē auto-
rem oīm rex. ¶ Secōdū. tot sunt sacra. quot sunt effect^o sacramenti. sed
effectus sacra sunt ſolum duo. sacramenta erunt tm duo. Maior eſt no-
ta in iurebī agitur de sacramentis. Sed minor patet ex quarto senten-
tiārum. Sz qd ſolum ſunt dī effect^o patet. qd sacra ordinata ſunt prop̄

Dixit deſignat
vētū pīp̄tū ſa-
cerdotaliā
Explatatio laen-
moniarum
Missa.

Quaſio
An ſcōrēſſent
ſactamenta.

Rat. dub. ſa

Rat. 11.